

USPOMENE NE BLEDE

Somborski polumaraton ima bogatu tradiciju i visok ugled. Ova manifestacija prerasla je u važan događaj u ukupnom kalendaru sveopštih dešavanja u našem gradu.

Podsetimo, prvo istrčavanje deonice Sombor-Bezdan dogodilo se sada već davne 1980. godine. Bezdana čarda. Simo Bogdanović i Marko Vojinović sa prijateljima istih afini-

teta Banetom Terzićem i Gaborom Vidakovićem, čvrsto su odlučili da testiraju sopstvene mogućnosti i pokrenu Somborski maraton po ugledu na već postojeće u velikim centrima u svetu i u našoj zemlji.

Uz prisustvo dr Slobodana Dedića trka je definitivno upriličena jedne majske subote u prepodnevnom satima. Nezaboravni start je bio ispred Grad-

skog muzeja. Čitavu polumaratonsku trku pratili su drugovi malobrojnih učesnika koji su im iz automobila davali nesebičnu podršku u svakom trenutku da istraju do kraja u ovom za naš grad pionirskom poduhvatu. Naravno, nudili su im i tekućinu za okrepljenje i dobijanje dodatne snage da izdrže do ulaska u cilj. Iako bez iskustva i nedovoljnih priprema, akteri su uspeali da završe trku uz povremeno hodanje i lakše povrede.

Lica ovih somborskih junaka prilikom dolaska do Bezdanske čarde bila su ozarena, jer su ti junaci probili led i položili izuzetno težak ispit ne pridajući značaj vremenu za koje su istrčali tu ni malo laku deonicu.

Kao nagrada za sve junake tog dana, usledio je riblji paprikaš, koji je u slašću pojeđen sa dogovorom da se ovo trčanje i druženje nastavi i postane što masovnije i organizovanije.

Danas, posle tri decenije, Vojinović i Bogdanović još su uvek aktivni u trčanju, kao i u organizacionom odboru sve poznatijeg i priznatijeg polumaratona, koji je jedan od vodećih u Srbiji. U prilog tome govori podatak da je na prošlom Somborskom polumaratonu učestvovalo više od 150 takmičara iz čak šest zemalja.

J. S.

Gabor Vidaković, dr Slobodan Dedić, Simo Bogdanović sa sinom Bogdanom, Bane Terzić i Marko Vojinović

BOGATA SPORTSKA KARIJERA SKROMNOG MILANA MARIĆA

MEDALJE MNOGO GOVORE

Više od 50 osvojenih medalja Milana Marića, profesora fizičkog vaspitanja u OŠ „Miroslav Antić“ u Čonoplji i istaknutog rvača grčko-rimskim stilom, zaista mnogo govore o ovom izuzetno vrednom, ali skromnom čoveku. Već u prvom kontaktu sa njim dolaze do izražaja njegova smirenost, odmerenost, pedagoški pristup u rešavanju učeničkih potreba i želja vezanih za sport. Marić je stoga veoma omiljen kako kod učenika, tako i među svojim kolegama prosvetnim radnicima.

Milan je rođen 1979. godine u Našicama. Već u osmoj godini počeo je da se bavi rvanjem. Samo dve godine kasnije osvojio je prvo priznanje za vredan učinak na strunjači. Ne dugo zatim dobio je i prvi pobjednički pehar, a kasnije kao kadetski reprezentativac Hrvatske postaje zapažen od mnogih stručnjaka jer je nanizao čitavu seriju pobjeda i najprestižnijih plasmana u toj svojoj konkurenciji.

Po dolasku u Sombor dobro započeo posao još bolje je unapredio u RK Radnički. Poznata rvačka legenda Ivica Frgić, mnogo je imao uticaja na Milana Marića, baš kao i prisustvo divnih ljudi i priznatih stručnjaka Gradimira Dedića i Nikole Bošnjaka. U ovom uzornom sportskom kolektivu, koji naredne godine proslavlja redak jubilej - 100 godina postojanja, Ma-

rić je nastavio sa potvrđivanjem i trijumfima u kadetskoj, a odmah zatim i juniorskoj konkurenciji.

Važna 1998. godina donela mu je titulu juniorskog prvaka države, a usledilo je i priznanje za najboljeg sportistu godine u nekoliko anketa. Bio je učesnik i Svetskog prvenstva u Kairu.

Po završetku studija na Fakultetu za fizičku kulturu, postao je seniorski reprezentativac Jugoslavije. U međuvremenu postaje nezamenljivi član najbolje seniorske postave u RK Vojvodina. Braneci boje Novosadana, učestvovao je na „Mediterskim igrama“ u Tunisu, gde je u izuzetno jakoj konkurenciji izborio plasman na sedmo mesto. Na „Univerzijadi“ u Kanadi takođe je bio sedmi. Kao seniorski reprezentativac Srbije i Crne Gore, predstavljao je tadašnju našu zemlju na mnogobrojnim važnim nastupima, a kruna svega bilo je Evropsko prvenstvo u Beogradu.

Milan Marić o svemu u svom stilu tiho i skromno izjavljuje: - Sve su to bili veliki izazovi i uspjesi za jednog mladog sportistu, ali najradosniji sam bio kada sam se oženio i 2005. godine dobio sina Stefana. Nekako baš u to vreme počeo sam da radim u OŠ „Nikola Tesla“ u Kljajićevu, a posle godinu dana obreo sam se u osnovnoj

školi u Čonoplji. U OŠ „Miroslav Antić“ osnovao sam rvačku sekciju pri RK Radnički. Okupio sam više od 60 odsto dece koja se još bave košarkom, rukometom, fudbalom, kik boksom, karateom i atletikom. Od 2008. godine sam trener juniorske reprezentacije Srbije. Odazvao sam se i pozivu iz Beograda da nastupam za šampionsku ekipu Partizana sa kojim smo, kao što se zna, postali pobjednici Lige šampiona Evrope. To je istorijski podvig srpskog ekipnog rvanja. Osvojio sam do sada pet medalja na seniorskim prvenstvima Srbije u rvanju grčko-rimskim stilom. Krajem prošle godine doživio sam još jednu izuzetnu sportsku radost. Partizan je osvojio i Kup Evrope u Ankari. Imam žarku želju da branim boje i mog Radničkog u prvligaškom društvu. Učiniću sve da ova ekipa vrati svoje nekadašnje mesto u društvu najboljih rvačkih klubova u državi. Istovremeno sam se opredelio da svoje iskustvo i znanje kao trener još dugo prenosim na mlade generacije.

Poznavajući Milana Marića ne treba sumnjati da će ovaj vredni sportista i istaknuti stručnjak ostvariti planove na radost sportista, članova njegovog kolektiva u OŠ „Miroslav Antić“ i porodice koja mu u svemu pruža maksimalnu podršku.

Z. Panić

Profesor Milan Marić sa pobjedničkom ekipom OŠ „Miroslav Antić“ na takmičenju u atletici

RVANJE: PRVI KUP SRBIJE ZA JUNIORE U GRČKO - RIMSKOM STILU

NAJBORBENIJI DANIJEL I NIKOLA

U Subotici je 13. februara održan Prvi juniorski kup Srbije u rvanju grčko - rimskim stilom na kojem je učestvovalo 16 klubova i 89 takmičara. Somborski „Radnički“ nastupio je sa četiri rvača i osvojio po jednu srebrnu i bronzanu medalju.

Danijel Špoljarić (50 kg) je posle dve pobjede izgubio u finalnom meču vrlo tesno i zauzeo drugo mesto.

Nikola Jerković (74 kg) je pokazao najveću borbenost i u vrlo jakoj konkurenciji stigao do bronzane medalje sa ubedljive tri pobjede i jednim porazom. **Dejan Kovač Seke** (55 kg) je zbog povrede lakta na samom takmičenju ostao bez medalje osvojivši 5. mesto u konkurenciji 10 ta-

kmičara. **Andrej Dukić** (96 kg) je ostao bez plasmana.

- Izašli smo sa četiri takmičara. Početak sezone je uvek veoma težak, jer je takmičenje usledilo odmah posle bazičnih priprema. Ovo je ujedno bila jedna od provera naših juniora - istakao je **prof. Milan Marić**, trener juniorske reprezentacije Srbije i trener RK Radnički.

M. S.

Danijel Špoljarić

ШАХ: СОМБОР ОПЕН 2011

ДВОЈИЦА БЕЗ ПОРАЗА

На првом рејтинг турниру „Сомбор опен 2011“, након три кола воде Ненад Владисављевић и Стојко Миленковић са максималним учинком.

Резултати 2. кола: Јотић – Владисављевић 0:1, Миленковић – Влаисављевић – 1:0, Козомора – Курчубић 0:1, Шљукић – Чича 1:0, Пешић – Миловановић 0:1, Гајчин – Сокић 0:1, Милићевић – Мрле ½: ½, Влаховић – Шћекић ½: ½, Дивнић – Иђушки 0:1, Кнежевић

– Ђурић 1:0, Шипка – Галић 1:0, Грба – Матковић 1:0.

Резултати 3. кола: Владисављевић – Курчубић 1:0, Бешлин – Миленковић 0:1, Миловановић – Шљукић 1:0, Сокић – Козомора 1:0, Влаисављевић – Кнежевић 1:0, Шћекић – Јотић 0:1, Иђушки – Милићевић ½: ½, Чича – Грба 1:0, Мрле – Шипка ½: ½, Гајчин – Влаховић 1:0, Ђурић – Пешић 0:1, Галић – Дивнић 0:1.

M. S.

УДРУЖЕЊЕ ГРАЂАНА „РАВАНГРАДСКЕ АЈКУЛЕ“ ИЗАШЛО НА СПОРТСКУ СЦЕНУ

УПЛОВИЛИ У ШАХОВСКЕ ВОДЕ

Протекле суботе у Крчи „Три тачке“, УГ „Раванградске ајкуле“ одржало је Оснивачку скупштину Шаховског клуба „Раванградске ајкуле“.

За председника клуба изабран је **Драган Лазич**, а секретар је **Драго Курчубић**.

Идеја је потекла након

врло успешне организације и прихваћености позивног шаховског турнира, који су организовали три године заредом.

Удружење у својим редовима има бројне шаховске znalце и такмичарски успех на „црно – белим“ пољима сигурно неће изостати.

M. S.

ВАТЕРПОЛО: ПРВЕНСТВО ВОЈВОДИНЕ

ПОЛЕТЕЛИ „ПОЛЕТОВЦИ“

Протекле недеље у Новом Саду на базену „Слана бара“ одиграно је Првенство Војводине у ватерполу за дечаке до 11 година. На свом првом званичном наступу пионири „Полета“ заузели су друго место у групи. Прва је била „Војводина 1“ која се пласирала на финални турнир.

Прво коло: Војводина 1 – Полет 10:3 (3:0, 0:2, 4:1, 3:0).

Полет: Балаша, Катић,

Миличевић, Градинац, Драгић, Плавшић, Јока, Ступар 3, Ерцеговић.

Друго коло: Војводина 2 – Полет 4:16 (0:5, 2:3, 0:3, 2:5).

Полет: Балаша, Ерцеговић, Катић, Миличевић, Градинац 11, Драгић, Плавшић, Јока, Ступар 5.

Младе „полетовце“ водили су тренери Саша Балаша и Никола Камбер.

SUTRA U SOMBORU TURNIR U MALOM FUDBALU

„СПЕКТАР КУП“

Škola fudbala „Spektar“ organizuje jedanaesti po redu „Spektar kup“ za fudbalere 2002. godišta u nedelju, 20. februara, u GH „Mostonga“. Učesnici turnira su: Bambi (Zrenjanin), Spektar (Sombor), Jugović (Kač), Dribling (Subotica), RMR (Novi Sad), Radnički (Sombor), Petlić (Zrenjanin), Spartak (Subotica), Obrenovac (Obrenovac) i Subotica (Subotica). Turnir počinje u 8.30 časova.

TURNIR U BILIJARU U SVETOZARU MILETIĆU

UZBUĐENJA NA PRETEK

U Svetozaru Miletiću održan je jubilarni veliki turnir u bilijaru. Bio je to četrdeseti put da su se na okupu naši odabrani majstori koji su sa puno energije i znanja ušli u trku za primat najboljeg.

Učesnici su bili igrači, znalci bilijara iz Svetozara Miletića, Čonoplje, Stanišića i Sombora. Inače, ovu poznatu sportsku manifestaciju decenijama prati nesvakidašnje drugarstvo protkano uvek prisutnim fer-plejom i vrhunskim

takmičarskim rezultatima.

U konkurenciji 21. učesnika, prvo mesto osvojio je **Zlatko Ivanović** iz Sombora. Na drugo mesto plasirao se **Goran Tolj** iz Svetozara Miletića, a treći je bio **Dejan Knezi** (Svetozar Miletić).

Posle predaje trofeja najboljim bilijaristima, slavilo se u dobrom raspoloženju uz miletički juneći paprikaš sve do sitnih jutarnjih sati.

J. S.